

ע"ט:

ולכן כתב שכשם שבנטמא קהל, ודאי הדין הוא שהבשר נאכל בטומאת בשר, שהרי הבעלים מטמאים הבשר, יש ללמוד מזה גם לענין נטמאו כהנים, שהותרה גם טומאת הבשר, ולא נאמר שצריכים להזהר בנגיעת בשר, וכמו שכתבו התוס' בעמוד א'.

ב. וללישנא בתרא דרב כהנא הא דתנא טהורין

עושין את הראשון וכו' היכי מתרצי לה

הקשה המהרש"א, מדוע לא העמידו בכגון שהיו ישראל מחצה טמאים ומחצה טהורים, ונשים עודפות על הטהורים, ותנא זה סובר נשים בין בראשון ובין בשני חובה. ונמצא שטהורים מרובים בין בראשון ובין בשני, ממילא רק הטהורים עושים הראשון, והטמאים עושים השני, כיון שהם מיעוט. והקרני רא"ם כתב שאינה קושיא, משום שאם כן לא היה כתוב מחצה על מחצה, כיון שתמיד טהורים מרובים מטמאים, ועיין מה שכתב המהרש"א בזה.

א. הכי נמי מסתברא דקתני סיפא נטמא

מיעוט הקהל טהורין עושין את הראשון וכו'

הקשה הצ"ח, מדוע כתבה המשנה נטמא הקהל ברישא, הלא כיון שכתוב רוב הקהל, קל וחומר שאם נטמא כל הקהל שכך הוא הדין. וכתב שלכאורה היה שייך לומר שלכך שנו במשנתינו נטמא הקהל לומר שיעשה בטומאה ברוב הקהל בדומה לכל הקהל, ולהורות שאף אם רוב הקהל נטמאים, כל הקהל עושים הקרבן בטומאה יחד, לפי שאין קרבן צבור חלוק. אבל לפי מה שאמרו הכי נמי מסתברא, אי אפשר ליישב כן, שהרי מוכח מהסיפא שבפלגא ופלגא שהללו עושים לעצמן והללו עושים לעצמן, ומשמע שיעשה בטומאה שכתוב ברישא בנטמא רוב הקהל הוא שכולם עושים בטומאה, שאם לא כן מה החילוק בין מחצה לרוב, ונמצא שקהל שברישא מיותר.